

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Vor Kirke-Lære om den Hellige Skrift

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Vor Kirke-Lære om den Hellige Skrift", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Aarhus Universitet, Det Teologiske Fakultet. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1834_543-intro-shoot-idm105.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Trosbekendelsen er nøglen

I sit svar gør Grundtvig op med H.N. Clausens påstand om, at skriften er sin egen fortolker (jf. det reformatoriske slagord *sacra scriptura sui ipsius interpres*). Efter Grundtvigs mening var dette lutherske dogme en floskel, og man kunne ligeså godt kalde skriften sin egen læser som sin egen fortolker, "da det er ligevist, at den aldrig kan eller vil gøre sig gjældende, uden [dvs. undtagen] forsaavidt levende Mennesker læse og fortolke den med de Øine og den Forstand, de har" (Grundtvig 1834b, sp. 865 f.).

Desuden svarer Grundtvig på beskyldningen om, at hans forståelse af kirken skulle være katolsk. Clausen havde nemlig kaldt princippet om en mundtligt overleveret fortolkningsnøgle til skriften for "Catholicismens Princip" (Clausen 1834, s. 371). Grundtvig forklarer, at han gerne vil regnes for katolsk i den forstand, at han tilhører 'den almene, universelle kirke', men når Clausen bruger ordet polemisk i betydningen 'papistisk', føler han sig slet ikke truffet. Han kan ikke stemples som sådan, blot fordi han ikke er på bølgelængde med tidens teologiske skole (Grundtvig 1834b, sp. 875).

Grundtvig går til modangreb på Clausens kirkebegreb ved at kalde det en abstraktion, der hverken har noget med den historiske kirke eller den danske statskirke at gøre. Clausen er tilhænger af "en vis Idealsk [dvs. ideel, abstrakt forestillet] Kirke-Form, som nogle Theologer har for dem selv" (sp. 868). Dette lyder som et ekko af *Kirkens Gienmæle*, hvor Grundtvig konsekvent brugte skældsordet "Luft-Castel" om Clausens kirke (se Grundtvig 1825, s. 1, 2, 6, 7, 9, 10, 17 og 32). Hovedpåstanden fra *Kirkens Gienmæle* fremføres da også i artiklen, tilmed sat på spidsen: "*ethvert Kirke-Samfunds Troes-Bekiendelse er, uden videre Spørgsmaal, dets eneste Troes-Regel*" (Grundtvig 1834b, sp. 867). Det afgørende for kirken er de mundtligt overleverede ord, som lyder i trosbekendelsen og ved sakramenterne. De ord har en kirkelig gyldighed, som er uafhængig af al skrift, mens "Skriftens kirkelige Gyldighed beroer paa dens forudsatte Overeensstemmelse med det i Christi Kirke uforanderlige Troens og Naadens Ord" (sp. 872). Man må fortolke sin hellige skrift i overensstemmelse med sin trosbekendelse, "eller man gør sig selv til Nar!" (sp. 872).